

WEEKBLAD

POP

Nr. 44

30 okt. 1965

35 ct. p. w.

losse nr. 45 ct.

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE

OP BLZ. 24

PRISPUZZEL

Het woord KABEL is aan het verwateren. Steeds verliest het een letter en komt er een andere voor in de plaats. Er ontstaat iedere keer een nieuw woord. Bij het vijfde woord heeft KABEL al zijn letters verloren en is geworden tot NOORD. Op het bord zie je hoe de verandering zich voltrekt. Vier woorden zijn nog niet helemaal ingevuld. Wel zie je steeds de letter uit KABEL, die er voor het laatst staat en ook de letter uit NOORD die erbij is gekomen. Zie je nu kans, de vier onvolledige woorden af te maken? Het zijn: twee werkwoorden, een zelfstandig naamwoord en een bijvoeglijk naamwoord. De tekening helpt je een beetje op weg. Schrijf die vier woorden op een briefkaart en stuur deze vóór 4 november naar Redactie—PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linker bovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 44.

OPLOSSING VAN PRIJSPUZZEL 42
dak — Zak — dOk — daM — dEk — daR. Het woord in de blauwe vakjes: ZOMER.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 37 ZIJN:

1e prijs: Ria en Petra Dahlhaus, Zenostraat 20, Rotterdam-24; **2e prijs:** Rob v. Dijk, Laren; Viffie Janssen, Heesch; Henk Lalkens, Losdorp; Theo en Ina de Jongh, Den Haag; Anneke v. d. Kolk, Hoogeveen; Johan de Graaf, IJmuiden; Petra Leeuw, 't Harde; Jan ten Napel, Urk; Jan en Geert Smidt, Groningen; W. Zimmerman, Amblève (België); **3e prijs:** Jetse v. Hout, Arnhem; Joop Stoeldraijer, Terheijden; Corrie Mast, Den Helder; Kick Driessen, Weert; Ans v. d. Berg, Doorn; Klaas v. d. Veen, Lemmer; Jannie Wolff, Twello; Ronny Hamelinck, Roermond; Hennie Martens, Sluiskil; Jaap v. d. Poel, Breezand.

VERBORGEN CIJFERS

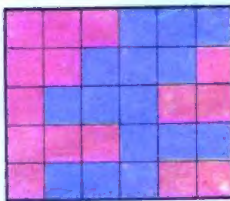
AA × AA = ABA

In deze rekenpuzzel zijn de cijfers vervangen door letters. Gelijke letters zijn gelijke cijfers. Probeer eens de cijfers te vinden die in de plaats van de letters kunnen staan.

RANGSCHIKKEN

Schrijf de woorden:

STENEN
SLOPEN
INKEER
GEMEEN
VERZET

van links naar rechts in het schema. Je moet daarbij de volgorde van de woorden zó verwisselen, dat je in de blauwe vakjes, regel voor regel, een uitdrukking kunt lezen.

KRUISWOORD-STER

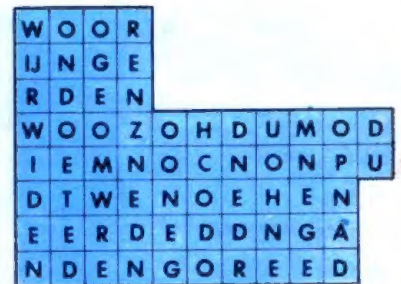

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Hieronder vind je de omschrijvingen.

- 1—4 strijder uit 80-jarige oorlog
- 1—5 onaangenaam koud
- 2—3 grote man
- 2—6 larve van vlinders
- 4—5 naaldboom
- 6—3 jus

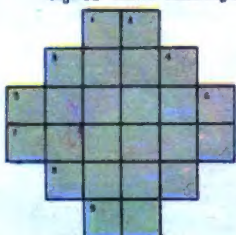
LETTERKNIPSEL

Zie jij kans dit bord met letters zodanig in twee stukken te knippen, dat je een vierkant kunt vormen? Je kunt meteen weten of je het goed hebt gedaan, want als het goed is, lees je, na het vormen van dat vierkant van links naar rechts een spreekwoord van vierenzestig letters (waarbij je er rekening mee moet houden dat de letters wel op hun kant komen te staan).

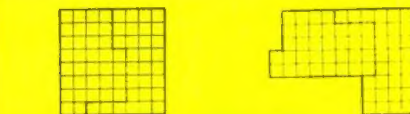

DIAMANTJE

In dit diamantje kun je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts dezelfde woorden invullen. Voor horizontaal staat er een cijfer zónder, voor verticaal een cijfer met haakjes.

Dit is de betekenis:
1 (5) Long Play (afk.). 3 (3) eten voor dieren. 5 (1) hoofdstad van Engeland. 7 (2) deel van kano-uitrusting. 8 (4) stuk papier. 9 (6) Nederland (afk.) op auto's.

WOORDEN ZIJN GEEN OORDEN, DOCH WOORDEN DIE MEN HOUDT, WEGEN MEER DAN PONDEN GOUD.

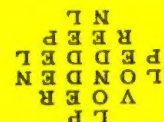
LETTERKNIPSEL

*

VERBORGEN CIJFERS

*

KRUISWOORDSTER
1—4 reus; 1—5 guur; 2—3 reus; 2—6 rups; 4—5 spart; 6—3 saus.

DIAMANTJE

*

EEN KEEL OPZETTEN

De uitdrukking luidt:

RANGSCHIKKEN
GEMEEN INKEER SLOPEN VERZET
STENEN

OPLOSSINGEN

NOGAL WIEDES

Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN WORDEN GERICHT AAN PEP, POSTBUS 497, A'DAM, IN DE LINKERBOVENHOEK VERMELDEN PEP POST

BOERENZOON

Ik ben een groot dierenliefhebber, vooral van kleinvee. Ik ben boerenzoon en kan m'n liefhebberij dus botvieren, maar ik zou anderen ook zo graag mee laten genieten van al dat mooie in de natuur. Plantkunde is ook mooi om over te schrijven.

P. J. van Ingen

HUISWERK

Ik ga nu naar de HBS, maar ik zal hard doorwerken met m'n huiswerk, zodat ik PEP weer gauw kan lezen. We hebben het blad nog niet zo lang, maar ik ben van plan het te houden. Iedereen komt aan z'n trekken. M'n broertje houdt van luchtvaart, ik van zeevaart.

Evert Pellenkofft, Leiden

GEKLEURD TENTENKAMP

Over PEP ben ik zeer tevreden, maar over de prijsvraag van nr. 34 niet. Ik heb eens goed gekeken, maar de kleuren kloppen niet, hoor! Tent 1 is groen, 2 blauw, 3 geel, 4 blauw, 5 paarsachtig, 6 geel met oranje strepen, 7 blauw en 8 rood. Het kan dus nooit augustus zijn.

Toos Jens, Utrecht

Je hebt gelijk. Tent 5 is door een vergissing op de drukkerij te paars uitgevallen. Hij had dezelfde kleur moeten hebben als tent 8. Bij het toekennen van de prijzen zal rekening worden gehouden met deze extra-moeilijkheid.

TWEE KEER

Ik vind PEP reusachtig. Ik zou eigenlijk wel willen dat de PEP niet één

keer, maar twee keer per week kwam. En ik lees elk verhaal met spanning.

Jansje Hup, Kampen

KRUMEL-BEATGROEPJES

Het spijt ons dat wij u moeten berichten dat de PEP-show van nr. 35 beter een half jaar eerder geplaatst had kunnen worden. Tenminste als het gaat over Lorne Greene en zijn plaat "Ringo" die een half jaar geleden inderdaad veel succes had, maar waar je tegenwoordig totaal niets meer van hoort. Ook de krumel-beatgroepjes die u plaatst, zijn ruimteverspillend en oninteressant. Wij hebben veel lof voor PEP, maar op het gebied van de show moet u meer bij de tijd blijven.

F. en H. van B., Haarlem

KINDERVERHALEN

In PEP nr. 37 staat het commentaar van Martin Sloos (14) uit Leiden, die het blad alleen goed vindt voor kinderen van 6-13 jaar. Ik vind dat deze knul iets minder kapsones en eigendunk moet hebben. Ik ben zelf ook geen grote kerel, denk dat niet, redactie.

H. v. Gelder (15), Zwolle

Ik ben ook 14 jaar en ik lees PEP ook vanaf het eerste nummer, maar ik heb nog nooit iemand zoiets onbenulligs zien schrijven. Mijn complimenten voor het antwoord van de redactie.

Eric van Meygaard, Soesterberg

Mijn ouders vinden het een feest als de PEP iedere week gebracht wordt en ik zelf ben 14 jaar en zou volgens Martin Sloos dus ook tot de grotere garde behoren, maar de PEP is een leuk, fantastisch en enig blad voor mensen van 6 t/m 80 jaar!!

Hans Geerts, Dordrecht

....en voor mijn part kan Martin Sloos zijn vervelende kritiek voor zich houden. Als hij PEP vervelend vindt, waarom gaat hij er dan niet af? Dan hebben we een ouwe zeur minder.

Evert Jan Woud, Hoorn

Pep, wilt u in het vervolg niet meer zulke brieven in het blad zetten! Die moeten dan direct verbrand worden.

Henk Grootoontk (16), Krimpen a/d IJssel

Ik kan moeilijk aannemen dat ik de enige ben die kritiek uitoefent op dat eigenwijze epistel. Tussen haakjes, ik

vind het hardstikke goed dat u die brief publiceerde.

Ronald Marijt, Noordwijk

MENEER VAN DALEN....

Wij hebben op de lagere school een andere regel geleerd, nl. Men Vaart De Waal Op of Af. Want je mag ook wel eerst aftrekken.

Derkien Wilts, Hoogeveen

Ze moeten deze rubriek niet gaan misbruiken door er rare dingen in te verklaren, zoals die jongen die zei dat $2 + 5 \times 4 = 28$ moest zijn. Nou en dat vond ik echt wel iets om te schrijven, want dit vind ik gewoon oerstem en dan druk ik het nog zacht uit.

J. Visser jr., Utrecht

Ik heb in de derde klas al geleerd dat Vier Dagen Op Ameland eigenlijk hetzelfde is als Meneer Van Dalen Wacht Op Antwoord. Ik gebruik nu Meneer van Dalen omdat ik op de ULO zit.

Berta van Bergen, Eelde

U schreef: $5 \times 4 = 20 + 2 = 22$. Dus volgens u is $5 \times 4 = 22$. U had moeten schrijven: $5 \times 4 + 2 = 20 + 2 = 22$, dan was het wel correct geweest.

Peter Nieser, Zeist

Je hebt gelijk en we schamen ons diep.

PEPMUSEUM

Ik heb thuis op mijn kamer een klein PEP-museum met alles van Pep. Ik heb zelf poppen gemaakt van de helden die in PEP staan, bijv. Asterix en Obelix, Ton en Tineke, Roodbaard, Toenga, Noen en aanplakbiljetten van PEP. Er komen kinderen en grote mensen kijken. De kinderen mogen voor niks en de grote mensen moeten 5 cent betalen. Het kleine PEP-museum blijft twee weken staan, dan ruim ik het weer op. Van de stuivers ga ik dan postzegels kopen voor u en die kunt u dan gebruiken voor de illustratie van PEP.

Loes van Schaayk, Helvoirt

Dat is geweldig, Loes! Jammer dat we zelf niet even kunnen komen kijken.

SPANNING

Wij hebben thuis het kavelspel. We hebben er veel plezier van. Daar zit nog eens spanning in!

Mary van Helmond, Zeist

door
J. M. CHARLIER
en
V. HUBINON

DE ZON VAN

UW SCHULD
VOLDOEN ?!?

JA! IK HEB ER ALTUUD DE PEST AAN GEHAD, IEMAND IETS
SCHULDIG TE ZIJN... MAAR AAN JOU DANK IK MIJN LEVEN,
JONGEN, TOEN IEDEREEN MIJ IN DE STEEK LIET EN NIEMAND
EEN HAND UITSTAK OM MIJ TE REDDEN, HEB **JIJ** ALLES
OP HET SPEL GEZET, OM MIJ TE HELPEN!
JE HEBT JE HELE TOEKOMST EN JE
CARRIÈRE VOOR **MIJ** VERGOED!...

MAAR... DAT
WAS TOCH
VANZELF-
SPREKEND?

HOU JE MOND! IK ZEG WAT IK TE ZEG-
GEN HEB! VELE ANDEREN ZOUDEN IN
JOUW PLAATS HUN VADER RUSTIG
NAAR DE GALG HEBBEN LATEN GAAN
EN ALLEEN MAAR AAN ZICHZELF EN
HUN REPUTATIE GEDACHT HEB-
BEN... MAAR JIJ HEBT NIET
GEARZELD...

MAAR... U BENT
TOCH MIJN
VADER?

EH... NEE...
IK BEN JE VADER NIET!
DAAROM HEB IK NU DEZE
GEVAARLIJKE REIS GEMAAKT...
OM JE DE WAARHEID
TE VERTELLEN.

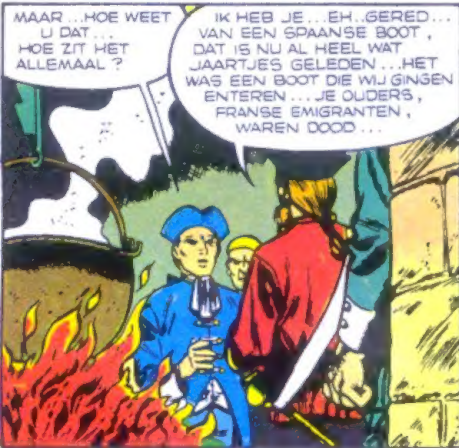
WAT?!

DAAROM HEB IK MAANDEN -
LANG MENSEN NAAR JE LATEN
ZOEKEN... IK BEN JE ECHTE
VADER NIET! EN JE NAAM IS
NIET ERIK... MAAR **THIERRY
DE MONTFORT**...

U... U HOUDT
ME TOCH
NIET VOOR
DE GEK?!

HA! HA! HA! NEE HOOR! JE KUNT VOOR-
TAAN MET FIER OPGEHEVEN HOOFD
DOOR HET LEVEN, JONGEN... JE
BENT DE ZON VAN EEN EERLIJK
MAN, EEN RESPECTABEL BURGER.
JAMMER EIGENLIJK... IK HAD JE TOT
KONING VAN DE 7 ZEEEN GEMAAKT.

MAAR... HOE WEEET
U DAT...
HOE ZIT HET
ALLEMAAL?

IK HEB JE... EH... GERED...
VAN EEN SPAANSE BOOT...
DAT IS NU AL HEEL WAT
JAARTJES GELEDEN... HET
WAS EEN BOOT DIE WIJ GINGEN
ENTEREN... JE OUDERS,
FRANSE EMIGRANTEN,
WAREN DOOD...

HEBT... HEBT U
HEN
GEDOOD?

NEE! DAT ZWEER IK JE!
ZE WAREN DOOD TOEN IK
AAN BOORD GING... JIJ LAG
IN EEN VAN DE HUTTEN...
HELEMAAL ALLEEN...
EN IK HEB JE MEEGENO-
MEN... IK HIELD VAN JE
ALS VAN EEN
ECHTE ZON...

VERBORGEN ONDER DE DEKENTJES VOND IK JE
IDENTITEITSPAPIEREN... JE STAMBOOM EN JE
NAAM EN TITEL...
WAARSCHIJNLIJK HEEFT JE MOEDER TIJDENS
HET GEVECHT DEZE VOORZORGSMAATREGE-
LEN GENOMEN, VOOR HET GEVAL
DAT...

DIKWILS HEB IK OP HET PUNT GESTAAN
DEZE PAPIEREN TE VERNIETIGEN... MAAR
IK HEB HET NOOIT GEDAAN...
MISSCHIEN VOORVOELDE IK TOEN AL, WAT
ER LATER ZOU GAAN GEBEUREN, ALLE
PAPIEREN ZITTEN IN DEZE MAP...
ZE GEVEN JE SINDELUK EEN
ECHTE NAAM...

JE ZULT OOK DE NAMEN VAN FAMILIELEDEN EN
DE BIJZONDERHEDEN VAN JE FAMILIE AAN-
TREFFEN... IN DE LOOP DER JAREN
HEB IK NAVRAAG LATEN DOEN...
ZONDER TE WETEN WAAROM EIGENLIJK...

MAAR UIT DIE INLICHTINGEN BLEEK DAT JE
DE ENIGE ERFGENAAM BENT VAN EEN
ENORM FORTUIN! IK VREES ECHTER DAT
HET JE WEL ENIGE MOEITE ZAL KOSTEN
HIEROP BESLAG TE LEGGEN!

?!?!?

ROODBAARD

Erik, de zoon van Roodbaard, heeft zijn kapiteinsdiploma gehaald! Als hij teruggaat naar de afgelegen boerderij om zijn bezittingen op te halen, treft hij daar zijn vader aan. Erik weigert met Roodbaard weer zee te kiezen...

JE VADER WAS DE JONGSTE THUIS... HET RECHT VAN DE OUDSTE ZOU HET IMMENS GROTE FORTUIN AAN ZIJN BROER TOEKENNEN... BOVENDIEN HAD JE VADER DE EUVELE MOED TE TROUWEN MET EEN ARM JONG MEISJE, JE MOEDER... TEGEN DE ZIN VAN DE OUDE CESAR DE MONTFORT!

DUS DAAROM WILDE MIJN VADER EMIGREREN...

HIJ HOOPTTE OP DE ANTILLEN FORTUIN TE KUNNEN MAKEN...

NIET LANG NA JE VADER STIERF OOK ZIJN OUDSTE BROER HENRI, KINDERLOOS... HEEL HET VERMOGEN VAN DE MONTFORTS KOMT JOU DUS TOE, HOEWEL HET IN HANDEN GEVALLEN IS VAN GRAAF D'ARGOUT.

GRAAF D'ARGOUT?

HIJ IS NOG HEEL IN DE VERTE FAMILIE VAN JE VADER... MAAR IK HEB DE INDRIJK DAT DEZE SCHURK JE NIET ZO GEMAKKELIJK HET FORTUIN, WAAR JE TOCH RECHT OP HEBT, ZAL TERUGGEVEN...

MAAR TOT NU TOE WIST JE VAN NIETS EN HET IS ALLEMAAL AL ZO LANG GELEDEN GEBEURD... ME DUNKT ECHTER DAT JE GROOT GENOEG BENT OM JE EIGEN BOONTJES TE DOPPEN EN IK DENK DAT JE DIE GRAAF OOK WEL AANKUNT.

WAT DACHT U?

GOED ZO JONGEN, WEL, NU IK JE ALLES VERTELD HEB, GA IK MAAR WEER... IK WENS JE VEEL GELUK! HET WORDT ALWEER LICHT BUITEN EN IK MOET MAKEN DAT IK WEG KOM... ANDERS BEN IK VERLOREN.

BABA EN DRIEPOOT ZULLEN BIJ JE BLIJVEN... ZE HOUDEN ALLEBEI BIJNA NOG MEER VAN JE DAN IK... EN JE ZULT ZE NOG NODIG HEBBEN! EN JONGEN... MOCHT JE OP EEN DAG ER GENOEG VAN HEBBEN EN TERUG VERLANGEN NAAR HET RUIGE LEVEN VAN JE VADER EN JE VRIENDEN... ER IS ALTIJD EEN PLAATS VOOR JE OP DE ZWARTE VALK...

REKEN DAAR MAAR NIET AL TE HARD OP, VA... IK BEDOEL: KAPITEIN! MAAR IK DANK U UIT DE GROND VAN M'N HART... VOOR ALLES! IK ZAL HET NOOIT VERGETEN!

EEN HALF UURTJE LATER...

VAARWEL KAPITEIN... VEEL GE-LUK!

TJA... WIE WEET... TOT ZIENS, JONGEN!

© 1965 Dargaud

EEN UUR LATER... ERIK STAAT MET 'N VERREKLUK EN TIJLT IN DE VERTE... LANGZAAM VOORT-GEDEVEN DOOR DE WIND, VERDRIJFT HET SCHIP VAN ROODBAARD ACHTER DE HORIZON... DE OUDE ROODBAARD ZET KOERS NAAR HET WESTEN, WAAR NIEUWE RUIGE AVONTUREN HEM WACHTEN EN WAAR ZIJN TERREUR WEER ZAL HEERSEN OVER DE CARAIBISCHE ZEE...

VOLGENDE WEEK:

ERIK TREKT MET BABA EN DRIEPOOT FRANKRIJK IN OP ZOEK NAAR ZIJN TITEL EN ZIJN VERLOREN FORTUIN.

WORDT VERVOLGD

een avontuur van

MICK TANGY

Terwijl de onbekende parachutisten hun gids volgen, houdt de vermoede Laverdure de wacht in de spelonk. Maar hij valt in slaap en...

eerherstel voor een lafaard

WAT?
JE... JE
BE-
DOELT...

...DAT DIE KERELS DAAR-
BOVEN BIJ DEZELFDE
TROEP HOREN DIE ST.-
HELIER EN DARNIER OP
HET GEWETEN HEEFT! WE
ZULLEN ONS VERSCHANSSEN
EN ONS LEVEN ZO DUUR
MOGELIJK VERKOPEN...

VEEL MUNITIE
HEBBEN WE
NIET! ALLEEN
TWEDE PISTOLEN
MET TWEE RE-
SERVEMAGA-
ZIJNEN!

HIER IS HET PISTOOL
VAN SAINT-HELIER!
MISSCHIEN WETEN DIE
KERELS NIET EENS
DAT WIJ HIER ZIJN! ALS
WE STIL ZIJN VINDEN ZE
ONS NIET EN GAAN WEG!

HM... DAAR ZOU IK MAAR NIET
OP REKENEN! ALS DIE KE-
RELS DE MOBITE NEMEN OM
DIE RAKET HIER 'S NACHTS
TE KOMEN ZOEKEN, DAN
ZULLEN ZE HET NIET GE-
MAKKELIJK OPGEVEN...
HET IS ALLEEN NOG
MAAR EEN KWESTIE
VAN TIJD...

© 1965 Dargaud

OP
HETZELFDE
OGENBLIK...

HIER ZIJN
WE IN DE
VALLEI AAN
HET BEVRO-
REN MEER.

ZO, NU MOETEN WE
DE PLAATS NOG VIN-
DEN WAAR DE RAKET
IS NEERGESTORT.
DAT FRANSE TOESTEL
DAT HIER ERGENS
IN DE BUURT IS
NEERGESTORT KAN
EEN GOEDE
WEGWIJZER
ZIJN...

WE GAAN NU
IN GROEPEN
VAN...
HÉ!

HAAAAA--

IK HEB PIJN...

DONDERS!
SAINT-
HELIER!!!

OOOOOH!
WE ZIJN
VERLOREN!

HEBT U
DAT GE-
HOORD,
CHEF?

DAT GEKREUN! HET KWAM
UIT DIE RICHTING! KUBNIK
HEEFT ZIJN OPDRACHT
MAAR HALF UITGEVOERD!
DAT KAN ALLEEN DIE FRAN-
SMAN ZIJN DIE HIJ MOEST DO-
DEN! NU, DAN MOETEN WE
DAT ZAAKJE ZELF MAAR
OPKNAPPEN! KOM!

ENKELE
SEKONDEN
LATER...

HE! KUK!
SPOREN!...
ZE LOPEN NAAR
DIE
BERGWAND

STOP! ZO... ZO!
DAT ZIJN SPOREN
VAN MINSTENS
TWEDE MANNEN,
GEZOND EN WEL!
OPGELET!
VERSPREIDEN
EN OGEN
OPEN!

HET HEEFT
GEEN ZIN,
LAVERDURE! LAAT
SAINT-HELIER MAAR
LOS! DIE HONDEN
HEBBEN ONS SPOOR
GEVONDEN. ZE
KOMEN ERAAN!

EN PLOTSELING, ALS
DE PARA'S NOG MAAR
EEN PAAR PASSEN
VAN DE INANG VAN
DE GROT VERWIJDERD
ZIJN!

HALT! NOG EEN STAP
EN WE SCHIETEN!
WIE BENT U?
MAAK U BEKEND!

VERVLOEKT!
WE ZIJN
VERRADEN!

DOE DIE
LAMPEN UIT!
LAAT JE
VALLEN!

FRANSEN! WIJ WETEN
DAT JULLIE HEBBEN WAT
WIJ ZOEKEN:
DE KOP VAN DE RAKET!
GOOI HEM NAAR BUITEN
EN ER ZAL JULLIE
NIETS OVERKOMEN!
WIJ ZIJN IN DE MEER-
DERHEID EN GOED
BEWAPEND! IEDERE
TEGENSTAND IS
NUTTELOOS!

NOOIT!

een avontuur van SPAGHETTI en PROSJOETTO

Het vliegtuig van Spaghetto en Prosjoetto is neergeschoten door de vijanden van meneer Izegrim. Samen met Kwilsky en Sjoert wachten ze op de dingen die komen gaan. Uren verstrijken...

door ATTANASIO en GOSCINNY

taarten voor de sjeik

IK DENK DAT JE ME NIET GOED BEGREPEN HEEST... IK WIL **ETEN** EN NIET **GEGETEN WORDEN!**

MAAK NIET ZO'N HERRIE! WE ETEN JE **NU** NOG NIET OP, WE HEBBEN NOG GEEN HONGER... MAAR GA WAT IN HET ZEEWATER LIGGEN, DAN KUN JE VAST WEKEN... BEN JE NIET ZO TAAI!

IK PROTESTEER! IK WEIGER!

EN **IK** DENK ER NIET AAN MIJN "PIZZA-BROEDER" OP TE ETEN!

OCH, OVER EEN PAAR DAGEN BEN JE MINDER KIESKEURIG...

KIJK!

IK ZIE ROOK!

EEN KEUKEN!

© 1965 Editions Lombard

NATUURLIJK NIET, ... EEN SCHIP!

EN IN DAT SCHIP IS EEN KEUKEN! DAT IS VOOR **MIJ** HET BELANGRIJKSTE!

WE MOETEN ER NAAR TOE!

HÉ! KEUKEN! WACHT EVEN!

'N SPOOKSCHIP...

DE ROOK IS WEG?!

EN DAT DAAR DAN? ZIJN DAT SPOKEN?

EEN BOOTJE!

HÉ! HEBBEN JULLIE GEEN SCHIP ONTMOET WAARVAN WIJ ROOK HEBBEN GEZIEN?

JA, DAT WAS **ONS** SCHIP! EN DIE ROOK WAS ER OMDAT HET SCHIP IN BRAND STOND... EN NU IS HET GEZONKEN...

WIJ ZIJN, WAT MEN ZOU KUNNEN NOEMEN, SCHIPBREUKELINGEN! EN JULLIE...?

WORDT VERVOLGD

door
AIDANS

TOENGA EN DE

TOENGA IS UIT ZIJN SCHUILPLAATS
TEVOORSCHIJN GEKOMEN OM DE RODE
MANNEN TE LATEN ZIEN WAT TOENGA
KAN!

RRRRRAA! HOE DURF JE?
DOOD HEM! LAAT HEM
NIET ONTSNAPPEN! VOORLIJT...
**DOOD
AAN TOENGA!**

EN DAN WORDT IN DE DONKERE NACHT EEN
MEEDOGENLOZE JACHT OP TOENGA INGEZET...

NOOIT ZULLEN DE RODE MANNEN
TOENGA TE PAKKEN KRIJGEN... EN
TOENGA ZAL MET ZIJN SPEER EN
ZIJN KNOTS JULIE BESTE... KRIJ-
GERS MET GEMAK VER-
SLAAN...

DE MEESTE MANNEN ZIJN ACHTER TOENGA
AAN EN INTUSSEN...

ER ZIJN NOG MAAR VIJF
KRIJGERS BIJ HET VUUR...
NU MOET KAOEM
HANDELEN...

INTUSSEN HEBBEN DE SCHILDWACHTEN VAN
DE GHMOERS DE WOESTE KRETEN VAN DE
RODE MANNEN GEHOORD...

**LUISTER EENS
??**

ZOU ONZE HORDE IN
GEVAAR ZIJN?

DE WOESTE KRETEN VAN TOENGA'S
ACHTERVOLGERS ZIJN OOK IN DE
GROT OPGEVANGEN...

DE ACHTERVOLGING IS BEGONNEN...
ARAM... NU IS HET JOUW BEURT...
VOORLIJT!

**PAS OP:
DE TIJGER-MET-
DE-LANGE-
TANDEN!**

DE RODE MANNEN ZIJN IN VERWARRING GEBRACHT
DOOR DE VERSCHILLENDE ONVERWACHTE TEGEN-
AANVALLEN VAN DE GHMOERS... EN NU KOMT
KAOEM TEVOORSCHIJN.

RODE MANNEN

Toenga daagt de Rode Mannen uit, om ze zo bij het vuur weg te lokken. Hij slaagt in zijn opzet.

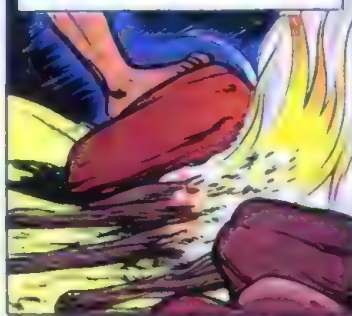
EEN OGENBLIK ZIJN DE VIJF KRIJGERS VAN HUN STUK GEBRACHT DOOR DE PLOTSELINGE VERSCHIJNING VAN KAOEM, MAAR AL GALIJW...

HERSTELLEN ZIJ ZICH DE STERKE AANVOERDER DER GHAUW... RECHT ALS EEN BEZETENE... HIJ HEEFT TWEE TEGENSTANDERS...

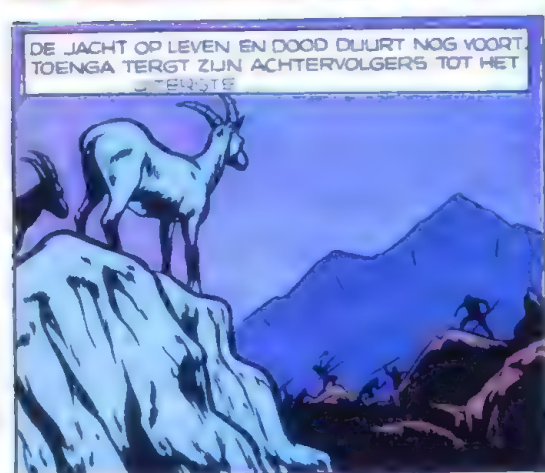

BUITEN GEVECHT GESTELD... AL VECHTEND BAANT KAOEM ZICH EEN WEG NAAR HET VUUR... HIJ ONT STEEKT 'N FAKKEL, WAARMEE HIJ DE VIJAND OP EEN AFSTAND HOUDT... INTUSSEN SCHUIFT HIJ MET ZIJN VOET EEN ROTSBLOK OP HET VUUR...

ONMIDDELIJK BEGRIJPEN DE BEWAKERS VAN 'T VUUR ZIJN BEDOELING...

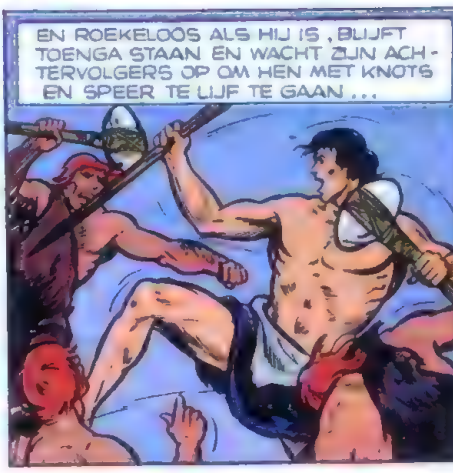
KIJK UIT! HIJ WIL HET VUUR UITDOVEN!

DE JACHT OP LEVEN EN DOOD DUURT NOG VOORT. TOENGA TERGT ZIJN ACHTERVOLGERS TOT HET... TERSTE...

WAT EEN JAGERS ZIJN JULIE! VAN ALLE RODE MANNEN KAN ER NIET EEN TOENGA BIJHOUDEN!

EN ROEKELOOS ALS HIJ IS, BLIJFT TOENGA STAAN EN WACHT ZIJN ACHTERVOLGERS OP OM HEN MET KNOTS EN SPEER TE LIJF TE GAAN...

DAN, PLOTSELING, RENT HIJ ER VAN DOOR EN NEEMT DE VLUCHT...

ZO! NU ZIJN DE RODE MANNEN VER GENOEG VAN HUN KAMP VERWIJDERD! IK MOET ZO VLUG MOGELIJK NAAR KAOEM TOE!

IN HET DONKER SLAAGT TOENGA ER GEMAKKELIJK IN ONGEZIEN WEG TE KOMEN...

HIJ IS WEG?!

GA HEM DAN ACHTERNA! HIJ MAG ONS NIET ONTSNAPPEN!

IN EEN WIDE BOCHT TREKT TOENGA OM DE RODE MANNEN HEEN EN GAAT NAAR HET KAMP... MAAR DAAR...

OOH!

BLAKE en MORTIMER in

HET

Blake geleefd de verongelukkige Septimus naar vestiging op een Huis te rust door het land en alles schijnt in orde te zijn.

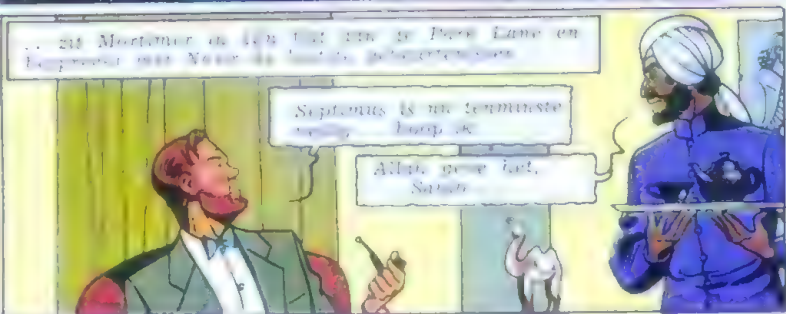
Ten tijde de trein reizen Blake en Septimus
ontfermt, gevolgd door de land 1942

Onderbreken in de trein
Is het waar, Bill dat er bij van
de Yerd. smoezen?
Het kan niet. maar maak te
groot. Nibba om de hand

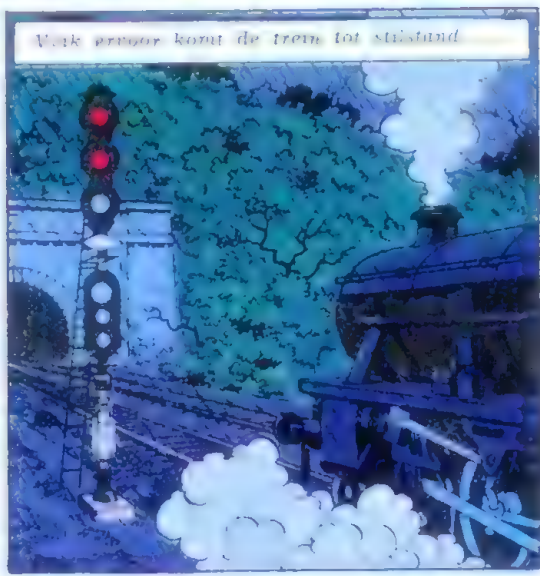
De. negeer. die
regelmating
kader. schrik
licht.
Een. rond
licht?

... uit Mortimer de een. dat. van. de Park Lane en
begeleid met. Nibba. de. hand. de. hand.
Septimus is nu. terministe
loop. ik.
Alles. geve. last.
Scherp.

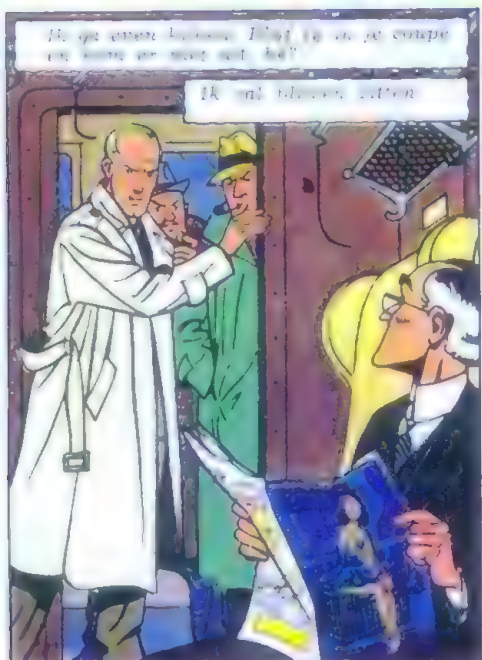
Het. een. voor. de. tunnel. staat
op. rood

Werk. ervoor. komt. de. trein. tot. stilstand

Verbaasd. schrijft. Blake. zijn. omghep
naar. betreden. de. hand. de. hand.
Vreemd! Wat. zou. er. zijn?

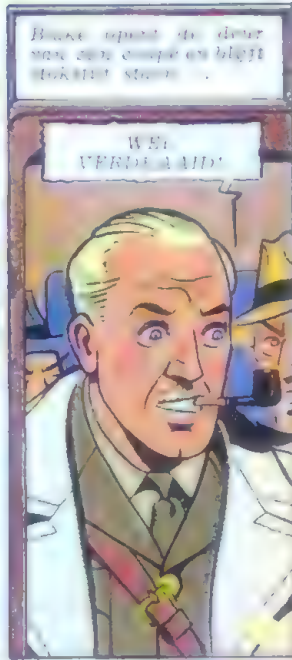
Ik. en. een. lichte. Het. is. je. coupe
en. een. ge. met. het. het?
Ik. wil. alleen. weten

Blake. loopt. naar. de. aand. en. terug
Waarom. niet. je. het?
Ik. weet. het. niet. er. Het
som. staat. op. rood
misschien. de. andere. trein

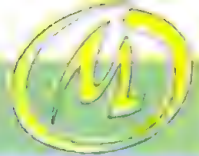
De. machinist. denkt. dat. er. een. trein. met. het. som-
penn. is. een. de. andere. want. van. de. tunnel
A. Nibba. de. hand

Blake. opent. de. deur
naar. een. coupe. en. blijft
stokend. staan.
WEL
VERBAASD!

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

Stomverbaasd kijken de mannen naar de lege wagon... Het raakt te heftig voor hen om te denken aan de afkomst van het Gele Teken.

Dus, zegt Blake naar de trein.

Septimus!
SEPTIMUS!

Hij kan nog niet teruggen zijn... laten
naar hem gaan, zeggen.

Vindt hij de manier de spoorlijn
af en doorzeken de streken, in de
hoop een spoor van Septimus en het
Gele Teken te kunnen ontdekken...

Een getrokken tak!
Hoezo?

Hier, hier, in de
donkere nacht!

Dus, zegt Blake naar de trein.

Dus, zegt Blake naar de trein.

De trein komt niet meer terug!

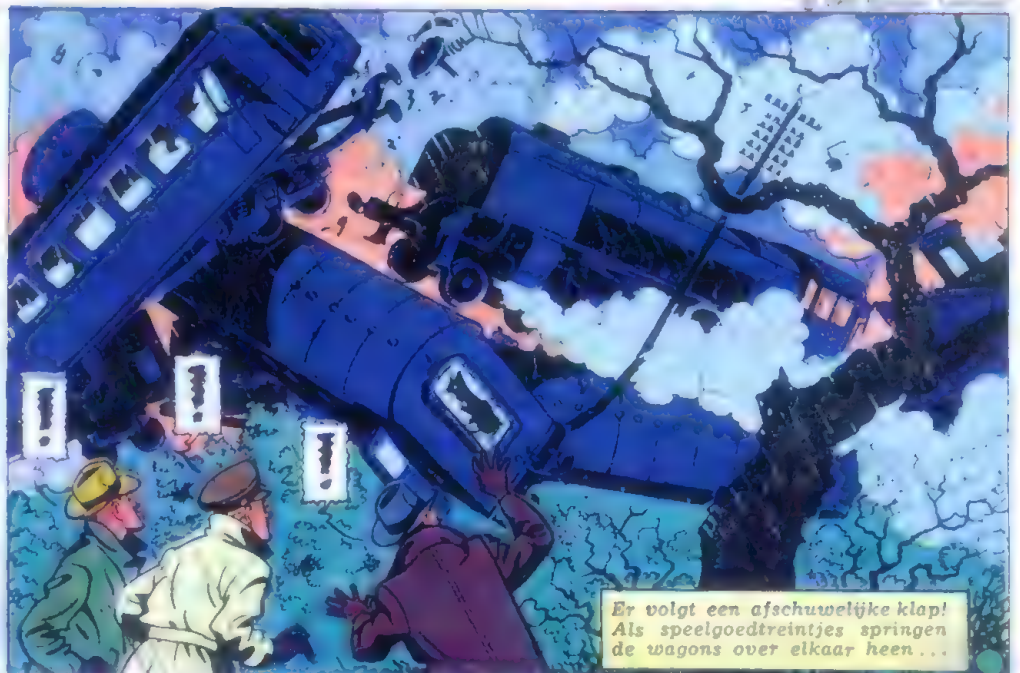

Op hetzelfde ogenblik gilt de stoom-
fluit van de trein als een sirene
en verschrikt kijken ze op...

TUUUUUUUT!

Van de andere kant nadert in
volle vaart de trein uit Har-
mond. Een botsing is onver-
mijdelijk!

Er volgt een afschuwelijke klap!
Als speelgoedtreintjes springen
de wagons over elkaar heen...

Flippie Flink

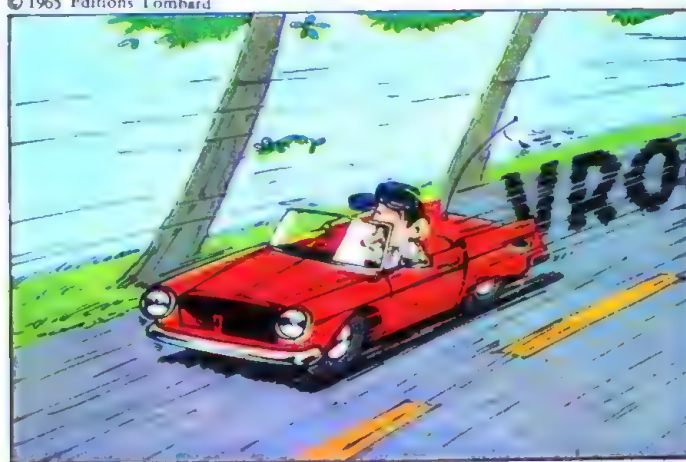
© 1965 - K.F.S. Opera Mundi

Ton en Tineke

© 1965 Editions Lombard

Al veertig eeuwen lang staat de piramide van Cheops als een trotse en ongenaakbare stenen reus in de woestijn van Egypte, tussen Kaïro en de oase van Fajum. Een machtig bouwwerk, overblijfsel uit de „grijze oudheid“ dat nu nog, in onze moderne wereld van atoomkracht en ruimtevaart, diep respect afdwingt voor de knappe ingenieurs en architecten, die zonder de tegenwoordig onmisbaar geworden hulpmiddelen, een zo'n groot project hebben ontworpen; en voor de talloze arbeiders, die alleen met pure mankracht iets geweldig gepresteerd hebben. Volgens de Griekse geschiedschrijver Herodotus hebben meer dan 100.000 man drie maanden lang aan de bouw van de eigenlijke piramide gewerkt: er zijn ruim 2.300.000 steenblokken in verwerkt van ieder zo gemiddeld 2½ ton! De oorspronkelijke hoogte bedroeg 146 m en de lengte van de zijden, langs de basis gemeten, is 230 m. De inhoud van de „Grote Piramide“ overtreft die van de St. Pieterskerk in Rome, de St. Pauls Cathedral en Westminster Abbey in Londen en de domkerken van Milaan en Florence samen. Reden genoeg om deze kolos nog steeds te beschouwen als een van de zeven wereldwonderen. Iets meer op de voorgrond zie je een sfinx; deze dierenfiguur met menselijk hoofd werd uit één rots gehouwen en is 20 m hoog en 57 m lang.

Verklaring van de cijfers:

1. Piramide van Cheops bij de stad Giseh. 2. Gepolijste kalkstenen buiten-

wand van de piramide. 3. Stenen binnenvorm. 4. Inwendige van de piramide. 5. Koningsgraf. 6. Koningin-
graf. 7. Onderaardse grafkamer. 8. Galerij. 9. Ingang. 10. Drukontlastingsruimten. 11 en 12. Luchtkanalen. 13.

Sfinx van Giseh in aanbouw. 14. Beeldhouwers. 15 en 16. Aanvoerweg. 17. Zandophogingen waarlangs materiaal naar boven getrokken werd. 18. Vervoer albasten bekledingsstuk. 19. Slavendrijver. 20. Transport van stenen

RAMIDE N EOPS

wachter. 21. Reliëfschrijvers. 22 en 23. Administrateurs. 24. Schilders mengen verf, waarmee ze reliëfs gaan inkleuren. 25. Steenhouwers. 26. Terreinpolitie. 27. Gebouw voor opzichter. 28. Koning Cheops (of Choefoe) bezoekt

bouwterrein. 29. Opperbouwmeesters. 30. Commandant van Farao's lijfwacht. 31. Leden van de lijfwacht. 32. Beschilderd reliëf. 33. Bouwmeesters. Enkele van de vele voorwerpen die de Farao's in hun graf meenamen: 34. jakhalzen-

masker, symbool van de god Anubis; 35. bekkens; 36. verschillende poppetjes die de dienaren van de farao's voorstellen; deze werden meegenomen in het graf opdat de vorst in het hiernamaals 'n goede bediening zou krijgen.

JOOP

neemt de benen

EEN PAKJE VOOR JOOP VAN DE "VERENIGING VOOR VROLIJKE GEVANGENEN"... WAT AARDIG... DAAR ZAL HIJ WEL BIJ MEE ZIJN!

ACH... EEN ACCORDEON! IK HOUD ERG VAN ACCORDEON-MUZIEK...

HIJ MOEST EENS WETEN... HAHA!

SPEEL DE "DANSENDE KREKELWALS" EENS VOOR ME...?

ASJEBLIEFT! DE RITSSLUITING!

NEE... IK SPEEL ALLEEN SLAGWERK!

PIOP

ZIEZO! DAT HEBBEN MIJN MANNEN KEURIG GEDAAN... OVER TWEË MINUTEN BEN IK EEN VRIJ MAN... EN DAN ZAL DIE PIMPELAAR ER VAN LUSTEN!

JOOP DE VERSCHRIKKELIJKE IS ONTSNAPT! DE MAN DIE ALLE BRANDKASTEN MET ZIJN TANDEN OPENBREEKT, IS ABSOLUUT ONVINDBAAR... DE POLITIE...

TELEFOON! ZET DE RADIO EENS WAT ZACHTER, RIESLING!

HALLO?... JAZEKER MENEER... WE KOMEN DIRECT! TRIELSTRAAT 13... UITSTEKEND!

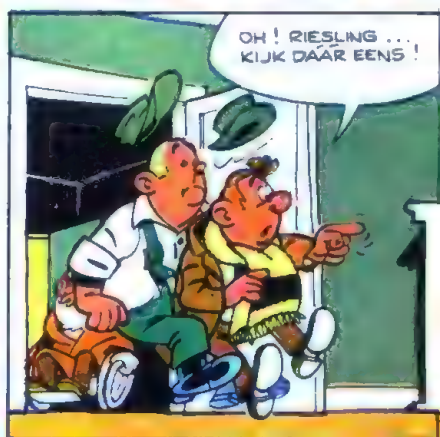

EEN HALF UURTJE LATER... IK VIND HET ER HIER MAAR AKELIG UITZIEN!

ALS IK BIJGELOVIG WAS, ZOU IK ZEGGEN DAT NUMMER 13 ALTIJD ONGELUK BRENGT...

KOMT U BINNEN HEREN...

OH! RIESLING... KIKJ DAAR EENS!

WAAR
DAT LUKT
JOOP WEL!

ASJEMENOU

INDERDAAD, HEREN! JAN-
JOOP... EEN VAN MIJN VOOR-
VADEREN! HIJ IS 106 KEER ONT-
SNAPT EN ZO BEROEAMD GEWOR-
DEN, DAT TER ERE VAN HEM
DEZE STRAAT TRALIESTRAAT
GENOEMD IS!

JULLIE ZIJN MIJN GEVAN-
GENEN EN GAAN EEN
FIJN KARWEITJE VOOR
MIJ OPKNAPPEN: DE
BANK LEEGROVEN!

DE POLITIE ZAL ME HIER NOOIT ZOEKEN
... IK ZIT VEEL TE DICHT BIJ HET BU-
REAU... JULLIE GAAN EEN MOOIE
GANG GRAVEN VAN HIER NAAR DE BANK
... MET DE VRACHTWAGEN KAN HET
ZAND VERVOERD WORDEN! JULLIE
HOEVEN NIET TE PROBEREN WEG TE
KOMEN... DAT LUKT TOCH NIET!

NOU.. WE ZIJN MOOI DE SIGAAR!
WELNEE! JE MOET DE MOED NIET ZO GAUW
OPGEVEN!

NÉE MÀAR..
DAAR HEBBEN
WE PIMPELAAR!

HELP! COMMISSARIS! GRUP
DIE KEREL! HIJ HOORT BIJ DE BEN-
DE VAN JOOP!

WAT VERTEL JE ME NOU?

JOOP HOUDT ZICH IN DAT HUIS VERBORGEN!
BELACHELIJK! DAT IS VEEL TE DICHT BIJ
HET POLITIEBUREAU!

VERTEL MIJ
WAT! IK KEN MIJN VAK!
JOOP? DIE ZAL PRO-
BEREN NAAR ZUID-
AMERIKA TE VLUCH-
TEN!

HAHAHA:
WAT EEN MOP!
JOOP IN DAT
HUIS...

GEEN GRAPJES MEER,
JIJ... WANT ANDERS...

WAAROM
GELOOFT DE COM-
MISSARIS ME NOU NIET ?
NU LAAT JOOP ONS NOOIT
MEER GAAN !

IK WEET WAT
ANDERS ! KIK
EENS ...

WAT IS DAT ?

EEN LEEG
CONSERVENBUK EN
EEN STAAF DYNA-
MIET !

'S AVONDS, IN DE KAMER WAAR DE VRIENDEN OPGESLOTEN ZITTEN ...

RIESLING, KEREL, JE BENT EEN
GENIE!

TJA ... RAKETTEN EN ZO
... DAAR BEN IK DOL
OP !

IK HOOP NU MAAR DAT HIJ RAAK IS !

INTUSSEN ...

WAT ZEGT U ? MOET IK JOOP BINNEN
12 UUR ACHTER SLOET EN GRENDSEL
HEBBEN ? JAWEL, EXCELLENTIE !
IK, DOM ? JAWEL, EXCELLENTIE !

PFFF ... DIE HEEFT GEMAKKELIJK PRA-
TEN ! ALS IK MAAR WIST WAAR DIE
SCHURK ZAT ...

DRINK EENS WAT, COMMISSARIS ...

?!
BBBZZZZJJJ

PAF !
PZINNG
SPLATSJ

MOET JE **NOU** HOREN ! "MIJ WOR-
DEN GEVANGEN GEHOUDEN DOOR JOOP
IN DE TRUIESTRAAT NUMMER 13, HELP
ONS, RIESLING EN PIMPELAAR."
**DAT IS TOCH WEL
HET TOPPUNT !**

EVEN LATER BIJ JOOP THUIS ...

HAHA ! LANGZAAM MAAR ZEKER SCHIET DE GANG OP ... NOG EEN
PAAR NACHTJES SLAPEN EN DAN BEN IK **RIJK !** JA ... WAT NOU WEER ?

DE POLITIE ! WE
ZIJN ER BIJ !

JIJ STELT JE MET JE STENGON VERDEKT OP. ALS IK ZE NIET AF KAN POEIEREN, ZULLEN WE ONS TOT DE LAATSTE KOSEL VERDEDIGEN!

HET SPUIT ME ME-NEER, MAAR DIE ZIJN NET WEG-GEGAAN!

AHA! IK BEGRIJP HET AL! ZE ZIJN ER NATUURLIJK ZO VLUG MOGELIJK VANDOOR GEGAAN OMDAT ZE BANG WAREN VOOR MIJ! ZE PROBEREN MIJ WIJS TE MAKEN DAT U JOOP BENT!

HAHA!

ALS IK ZE TE PAKKEN KRIJG, ZIJN ZE NOG NIET JARIG! IK LAAT NIET MET ME SPOTTEN!

GROOT GEЛИJK!

DE VOLGENDE DAG...
WAT DOEN WE NU, PIMPelaar?

NOU! ALS DE COMMISSARIS JOOP NIET WIL HALEN, DAN ZULLEN WIJ HEM MAAR GAAN BRENGEN!

WE VERANDEREN GEWOON VAN RICHTING!
OP NAAR HET POLITIEBUREAU!

DRIE DAGEN LATER...
DE MINISTER KOMT ER AAN, COM-MISSARIS!

MIJN ONTSLAGBRIEF LIGT AL KLAAR.

INTUSSEN...
DIT IS EEN HISTORISCH MOMENT...
NOS EEN ZWAAI MET DE HOUWEL...
... EN IK BEN RIJK!

COMMISSARIS... IK MOET U ZEGGEN
DAT IK TEN ZEEERSTE...

KRAK!

JOOP!

VEEL LATER...
WE HEBBEN WOL EN BREINAALDEN VOOR JE
MEEGEBRACHT, JOOP... DAN HOEF JE JE
NIET TE VERVE-
LEN!

WACHT MAAR!
IK KRIJG JULLIE
NOG WEL!

EINDE

SLECHTS een fractie van een seconde was Arends-
oog uit het veld geslagen. En in dat korte ogen-
blik schoten er tientallen gedachten door zijn
hoofd. Wat mocht hij blij zijn dat hij Witte Veder in
de tuin achtergelaten had! Wat bedoelde de kerel met
„we verwachtten u”? Hoe kon hij weten dat Arends-
oog hiernaartoe zou komen?

Ongevraagd gaf de man hierop zelf het antwoord.
Terwijl de loop van zijn revolver een dreigend gebaar
maakte, zei hij: „We leren je al aardig kennen... Je
weet van geen ophouden, hè? Altijd en overal je neus
insteken... ook nadat je Indiaanse vriend... eh... ver-
dwenen is...”

Ze weten dus nog niet dat Witte Veder niet om het
leven gekomen is bij de waterval, flitste het door
hem heen.

„Enfin, je hebt zelf om deze moeilijkheden gevraagd,”
ging de ander verder. „Ik vind het jammer voor die
jongen... Hij had nog een heel leven voor zich...”

„Schurk!” siste Arendssoog. De handen, die hij op be-
vel van de man in de hoogte had gestoken, balden
zich tot vuisten. Over de schouder van de man kon hij
in de kamer kijken. Aan de tafel zaten twee kerels
en... Jim...! De jongen was vastgebonden op een
stoel en een prop in zijn mond moest voorkomen dat
hij om hulp zou roepen. Hij probeerde z'n angst te
verbergen door te glimlachen naar de cowboy.

„Maar kom toch binnen,” ging de schurk verder op
dezelfde sarcastische toon. „Je zou eens kou kunnen
vatten...” Hij maakte een gebiedend gebaar met de
loop van zijn revolver.

Arendssoog stapte over de drempel. De wetenschap dat
Witte Veder dicht in de buurt was, gaf hem een
veilig gevoel. De schurk nam zijn wapen over in de
linkerhand en sloot de deur toen met z'n andere hand.
Op dit ogenblik had onze vriend gewacht... Sneller
dan de bliksem schoot zijn arm omlaag... De revolver
sloeg met een harde tik tegen de vloer. De handen
van de schurken bij de tafel vlogen naar hun holsters,
maar de twee wapens die op de een of andere onver-
klaarbare manier plotseling in de handen van hun
tegenstander lagen, brachten hen tot andere gedach-
ten. Verbouwereerd staken ze hun handen in de hoog-
te. De derde man was echter nog niet uit het veld
geslagen. Hij had nog een revolver... Verbaasd snel
schoot zijn hand naar de tweede holster.

De kolf van Arendssoogs revolver raakte hem aan de
zijkant van het hoofd... Zonder een klap te geven
zakten de man in elkaar.

„Laat dit een waarschuwing zijn voor jullie,” zei hij
tegen de andere schurken. Hij liep naar de tafel en
beval de mannen op te staan. „Met je gezicht tegen
de muur,” commandeerde hij. De schurken gehoor-
zaamden vloekend. Handig wipte Arendssoog de
wapens van de mannen uit de holsters en gooide ze
op tafel. „Wie heeft er gezegd dat je je handen om-
laag kunt doen?” vroeg hij kort toen een van de twee
de armen liet zakken. Zonder ze uit het oog te ver-
liezen, liep Arendssoog achteruit naar Jim. Heel even
schitterde het lemmet van een mes in het licht van
de olielamp. Toen vielen de touwen die om Jims
armen hadden gezeten, op de grond. Haastig knoopte
de jongen de doek los die had moeten voorkomen dat
hij de prop uit zijn mond zou werken.

„Ppff!” zuchtte hij toen hij weer vrij kon ademen.
„Ik heb het er benauwd van gekregen!”

Arendssoog glimlachte. Hij gaf Jim een van zijn revol-
vers en terwijl de jongen een van de schurken onder
schot hield, bond Arendssoog de tweede man zo stevig
vast, dat hij zonder hulp niet los zou komen. En voor
er vijf minuten verstreken waren, zaten ook de andere
schurk en de bewusteloze kerel stevig verpakt op een
stoel! Van een afstand bekeek Arendssoog zijn werk.
De schurken rukten tevergeefs aan hun boeien en
probeerden de prop uit hun mond te krijgen.

„Kom Jim,” zei Arendssoog met opzet zo hard, dat de
schurken hem woordelijk konden verstaan. „We
blijven geen minuut langer in Hammerston. Ik heb
in mijn hele leven nog nooit zo'n ongestuvige stad ge-
zien...” Hij deed de balkondeuren open en stapte met
Jim naar buiten. Voor hij de deuren weer dicht duwde,
zei hij: „Laten we níét zeggen „tot ziens”... Het gaat
u goed!” Toen liep hij naar de balustrade. „Klim er-
overheen, Jim,” zei hij. De jongen deed zonder vragen
te stellen wat er van hem werd verlangd. Hij stelde
alle vertrouwen in Arendssoog. De cowboy slingerde
ook z'n benen over de rand en kwam naast hem staan.
„Geef me je handen...” zei hij zacht. „Ik laat je zak-
ken. Het is dan nog maar een klein sprongetje...”

Arendssoog en Witte Veder IN

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

DOOR P. NOWEE
ILLUSTRATIE: HANS KRESSE

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE

*Jim is ontvoerd door de bende die het gemunt heeft op de
farm van Tom Landoon. Dezelfde schurken hebben ook de
aanslag op het leven van Witte Veder gepleegd. Ze weten
niet dat Arendssoog zijn vriend op het laatste moment
heeft kunnen redden en denken dat de Indiaan dood is.
Arendssoog probeert binnen te komen in het huis van de
advocaat, die iets met de bende te maken schijnt te hebben.*

Een paar seconden hing Jim tussen hemel en aarde. „Los!” fluisterde hij dan.

Arendsoog liet de handen van de jongen los en keek omhoog. Jim stond alweer op zijn benen. Toen sprong Arendsoog ook. Witte Veder kwam achter de struiken te voorschijn en voegde zich bij hen.

„Dat was dat!” zei Arendsoog. „En nu nog maar één ding... een zacht bed! Wil jij de paarden gaan halen, boy? Jim en ik lopen even naar de herberg om te zeggen dat we ervan door gaan...”

„Meende je het dan, toen je zei dat je geen minuut langer in Hammerston bleef?” vroeg Jim een beetje teleurgesteld. „Ja en nee,” antwoordde Arendsoog. „Vannacht blijven we niet in Hammerston, maar we zullen er ongetwijfeld nog weleens terugkomen... Laten de schurken intussen maar denken dat we er werkelijk vandoor zijn gegaan...”

„Maar... waar wilde je dan naartoe?” vroeg Jim nieuwsgierig. „Mijn ouders wonen in Esserwhile. Vader heeft daar een shop; maar ik ben bang dat er niet genoeg ruimte is voor twee gasten...”

„Dat is ook niet nodig, Jim,” zei Arendsoog. „We hebben een veel beter adres om „onder te duiken”, dicht bij Hammerston en vlak bij het vuur... de Silver-ranch! Tom Landoon zal ons met open armen ontvangen...”

Arendsoog had Jim gevraagd zoveel mogelijk binnenshuis te blijven. Als er een onverwachte bezoeker mocht komen, zou het beter zijn als hij Jim, Arendsoog en Witte Veder niet ontmoette!

De ochtend van de derde dag brak aan. Het gezin Landoon, Arendsoog, Witte Veder en Jim waren in de woonkamer bijeen.

„Wel,” begon Tom Landoon. „Het gaat erop lijken dat we het bij het verkeerde eind hebben gehad... Er is nog steeds niemand geweest om mij te dwingen de ranch te verkopen!” Arendsoog nam zijn gastheer eens op. De afgelopen dagen hadden Tom Landoon goed gedaan. Hij had zijn zelfvertrouwen weer herwonnen. „Je zegt een heel waar woord, Tom,” antwoordde de cowboy dan. „Er is nog steeds niemand geweest... Dat wil niet zeggen dat er niemand zal komen! Ik moet toegeven dat ik me ook afgevraagd heb waarom de schurken zolang op zich laten wachten. Volgens mij is er maar één reden: de heren wachten af om er zeker van te zijn dat wij — Jim en ik — inderdaad niet meer terugkeren in Hammerston... Volgens hen leeft Witte Veder niet meer en voor hem hoeven ze dus niet bang te zijn. Met ons is het wat anders. Jim en ik zijn van aardig wat dingen op de hoogte en de schurken weten dat. Ze zullen geen

risico's meer durven nemen en pas weer tot handelen overgaan als ze de zekerheid hebben dat wij...”

De overslaande jongensstem van Jim onderbrak hem. Hij was overeind gesprongen en wees door het raam naar twee ruiters, die in een flinke galop naderbij kwamen. „Daar!” riep hij. „Turming en Leffy...”

Heel even keken Arendsoog en Tom Landoon elkaar strak aan. Toen stak Tom zijn hand uit. „Ik ben blij dat jij in de buurt bent, Bob,” zei hij en hij meende het uit de grond van zijn hart.

Arendsoog greep de hand en schudde hem. „Breng het tot een goed einde, Tom,” antwoordde hij.

Een paar minuten later zat Turming, die deed alsof hij zomaar eens langs kwam, in Tom Landoons werkkamer. Om de een of andere reden was Leffy buiten gebleven bij de paarden. Tom bood zijn buurman een sigaar aan en ging dan zitten in de grote stoel achter de schrijftafel.

Turming leunde lui achterover en scheen volkomen zeker te zijn van zijn zaak. Het was jammer voor hem dat hij niet wist dat in de kamer boven hem vier oren tegen de vloer gedrukt werden... Hij wist ook niet dat Arendsoog hem af en toe scherp opnam door het kleine gaatje dat speciaal voor deze gelegenheid in het houten plafond was geboord. Tien minuten spraken de twee mannen over onderwerpen die hen allebei interesseerden: de prijzen die het vee dit jaar maakten; het peil in de Green-beek, een zijriviertje van de Rode rivier, en de regen die maar niet wilde komen. En toen plotseling stond Turming op en liep naar het raam. Zeker een volle minuut staarde hij naar buiten voor hij zich omdraaide en Tom Landoon aankeek. „Hoor eens, Tom,” begon hij gemaakt vriendelijk. „Je weet dat ik al heel lang een oogje heb op jouw ranch...”

„En jij weet dat ik de Silver-ranch nooit zal verkopen,” antwoordde Tom op dezelfde toon.

Turming scheen de woorden niet te horen. „Ik heb het vorig jaar goede zaken gedaan en je mag best weten dat ik nu een aardig bod zou kunnen doen...”

„Al bood je alle goud dat in de afgelopen tien jaar in de States gevonden is,” antwoordde Landoon, „ik verkoop de ranch niet en daarmee uit. Bovendien kan ik hem niet verkopen. Je weet net zo goed als ik dat er een testament is...”

„Och, iedereen kent dat testament,” viel Turming hem in de rede. „En iedereen weet dat je na Jef Huntings dood niet meer gebonden bent aan dat testament.”

„Het maakt voor mij geen verschil of Hunting leeft of niet. Ik verkoop de ranch niet.” Tom Landoon stond op, alsof hij duidelijk wilde maken dat voor hem de kous af was. Turming liep van het raam naar de werktafel. Hij stond nu nog slechts anderhalve meter van Landoon verwijderd. „Eh... Tom... Heb je gehoord dat de Bank van Hammerston een paar dagen geleden beroofd is?” vroeg hij langs zijn neus weg.

„En!?” snauwde Tom. „Wat heeft dat hiermee te maken?” „Misschien een heleboel... Ik heb gehoord dat jouw zoon daar meer van weet...”

Tom Landoon stootte op. „Dat is een leugen!” brulde hij. „Mike is geen misdadiger. Hij heeft me gezegd...”

Turming stak een hand op. „Toe nou, Tom. We zijn toch geen kleine kinderen, hè? Heb jij ooit gehoord dat een misdadiger direct bekend?”

„Mike is geen misdadiger!” wierp Tom tegen. „Er schijnen anders voldoende bewijzen te zijn... Maar maak je geen zorgen, Tom. Over mijn lippen komt geen woord... als jij tenminste hier je handtekening onder zet...” Hij legde een opgevouwen papier op de schrijftafel. „Lees het eens rustig door... Het is een verkoopovereenkomst. Vanavond kom ik nog even langs...” Hij draaide zich met een ruk om en liep naar de deur.

Tom Landoon keek van het papier naar Turming. „Dat is... dat is... chantage...” mompelde hij.

„Noem het zoals je wilt, Tom,” zei Turming. „Ik noem het „zaken doen”. Tot vanavond!” Met een klap viel de deur achter hem dicht.

Arendsoog wachtte tot Turming en Leffy het erf van de Silver-ranch afreden. Toen stormde hij naar beneden. „Je was groots, Tom,” complimenteerde hij zijn gastheer. „Het kwam recht uit je hart!”

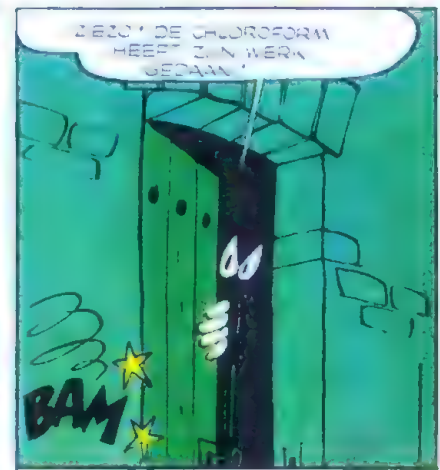
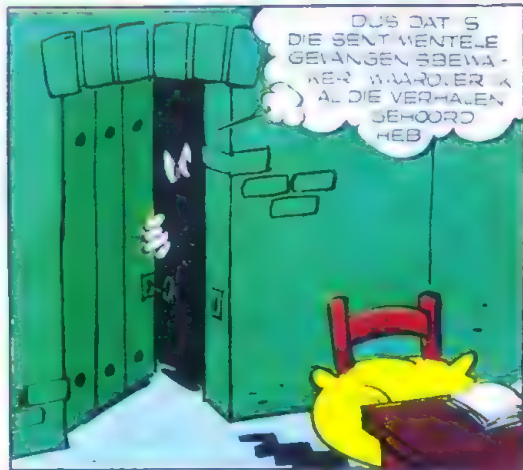
„Het had niet veel gescheeld of het was recht uit mijn vuist gekomen,” antwoordde Tom afwezig.

Arendsoog wenkte Witte Veder. „Kom boy, we kunnen eindelijk weer aan het werk!” Met een armzwaai groette hij de aanwezigen in het vertrek. „Tot vanavond!” Dan holde hij naar buiten. Gene had volgens afspraak Lightfeet en Witte Veder's paard reeds gezadeld en voorgereden. Arendsoog slingerde zich in het zadel.

Turming en Leffy hadden maar een paar minuten voorsprong...

WORDT VERVOLGD

DE VERSCHRIKKELIJKE

HET VERRAAD VAN

Steve bekent met opzet traag gereden te hebben. „Ik heb je verraden, Michel...”

Laten we alles vergeten, Steve... dat verraad is een zaak van jou en je geweten... het enige belangrijke nu is... de race!

Je gaat ermee door en je rijdt goed!

Dat wil ik best... maar ik ben bang dat men mij zal verhinderen nog verder mee te rijden

Wie is „men”?

Zij die me hebben gedwongen je te verraden, Michel...

Maar... WAAROM?!

Ik... ik kon het niet langer! Daarom ben ik harder gaan rijden en heb ik de etappe gewonnen... dat nemen ze niet!

Ssst! Daar is vader! De rest hoor ik straks wel.

Als ik dan nog tijd heb...

Hallo, jongens!

Daar staat Cramer met zijn bende... ze zijn woedend! Dat hadden ze natuurlijk niet verwacht!

Vóór Michel er met zijn vader over ging spreken, wilde hij eerst van Steve nadere bijzonderheden. De volgende morgen echter...

Wat zou er te doen zijn?

Senor Warson, quisiera acompanarnos a la jefaturaz?

Ik was er al bang voor... ik moet mee naar het bureau.

Ik ga met je mee.

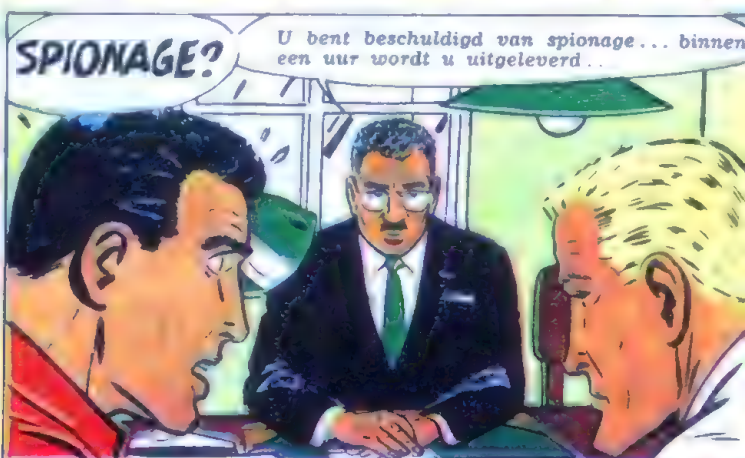

STEVE WARSON

Even later...

Overeenkomstig de verdragen tussen onze landen en op verzoek van de Amerikaanse Geheime Dienst, moet ik u arresteren, senor Warson...

SPIONAGE?

U bent beschuldigd van spionage... binnen een uur wordt u uitgeleverd...

Het spijt me zeer, senor Vaillant, ik volgde de race met spanning...

Michel hoort of ziet niets meer... Volkomen in de war loopt hij terug...

Jullie moeten je klaarmaken... nog 30 minuten

Waar blijft Steve?

Ik kijk wel even...

Nog maar een kwartier... ik moet het vader vertellen! Wat een belachelijke bedoening! Steve gearresteerd wegens spionage! Het is gewoon te gek om over te praten!

Michel?

Gek hè? Die bende van Cramer is zo opgewekt vanmorgen. Het lijkt wel of ze ons uitlachen!

Inderdaad vader! En ik weet waarom

Wat is er? Wat heb je Michel?

Steve zal niet...

Jullie plan is mislukt, ellendelingen! Jullie kunnen me NIETS meer maken! En ik zal jullie deze streek betaald zetten... daar kunnen jullie op rekenen!

Wij zijn trots op de jeugd van Nederland, want we hebben er de bewijzen van dat het met de jonge mensen van tegenwoordig niet zo slecht gesteld is als de kranten ons vaak willen doen geloven. Toen Pep in zijn extra-editie van april bekendmaakte dat er een onderscheiding was ingesteld voor dappere jongens en meisjes, begonnen de brieven binnen te stromen. Brieven met meldingen over heldendaden uit alle delen van het land. Het heeft ons maanden gekost om alles uit te zoeken en alle gegevens te controleren, maar nu kunnen we dan eindelijk zeggen:

DIT ZIJN

EEN EERVOLLE
VERMELDING
EN EEN
PRACHTIG BOEK
VOOR:

HANS EVERS uit Almelo, WILLY SPOOR uit Deventer, EMILIE HAZEN uit Tilburg, ROELOF ERNST uit Emmeloord, GERRIT VAN SNIPPENBERG uit Hillegom, H. GARDIEN uit Noordwijkerhout, JOHNNY WILLEMS uit Aardenburg, RIA VAN GRAGT uit Wervershoof, NICCO DEKKER uit Alkmaar, JOHN ESHUIS uit Amsterdam, HENK VAN HOORN uit Rotterdam, RUUD KERKHOFF uit Vlissingen, SJAAK OUD uit Zwaagdijk, PETER SNOEK uit Den

HET komt eigenlijk allemaal door Jack, dat is m'n broer. Ik was 'n aan het uitlaten, 's avonds, en toen zag ik die jongen, die op het dak van de kerk klom om z'n bal te halen.

Ik denk nog bij mezelf: 'jong, kerk toch die!' Want die drukte zakte vertederlijk door. Maar goed, die jongen klom verder en verdween achter het dak. Ik had staan wachten, want ik vertrouwde hem niks en even later zie ik hem verschuilen op het muntje boven de poort. Ik schrok me een oogenot, want zijn arm was onder de schouder hier maar opengescheurd en het bloed spoot op straat. Hij was op z'n hand met van die scherven gevallen. Hij zag, jijk bleek en zijn ogen stonden zo ruit, helemaal rood. Ik ben niet, toch echt geen kleine jongen meer, maar ik droom er 's nachts nog wel van. Dat zie ik hem staan met 'n dat broed dat de diepste spoor. 'In die ogen'.

Die jongen stond daar te wankelen op dat muntje en als hij naar de andere kant zou vaden, kon er geen mens meer bij, want die poort zit altijd op slot. Ik riep: 'Spring maar beneden, ik vang je wel op.' Maar hij schreef niets te horen, hij was helemaal versuft. Toen heb ik daar staan schelden en vloeken, totdat ie zich maar beneden liet vallen. We rolden allebei over de straat. Ik dacht: ik moet die slagader dichtdrukken, maar ik had niks. Toen heb ik het maar met mijn hand gedaan.

JACQUES OVERGAAUW (20) UIT DEN HAAG

Hij is blij met zijn PEP-medaille, maar hij beschouwt zijn moedig en doortastend optreden, dat de 14-jarige John van der Wielen voor een zekere dood heeft behoeft, als de gewoonste zaak van de wereld. We laten het hem in zijn eigen woorden vertellen...

Alle andere jongens waren luid gillend weggegaan. Het moet een ellendig gezicht geweest zijn. Ik riep ze na, waarschuwend de politie! 'Bei een dokter!' Maar ze luisterden niet meer. Toen kwamen er volwassenen bij. En er waren vrouwen, die ook zingend wegzonden. Ik riep: 'Bei de G.G.D.' maar toen zijn er altijd van die mensen die alles willen zien. U weet wel hoe die mensen zijn, zo nieuwsgierig als wat!

„Laat dan eens kijken!“ zeiden ze. Ik zeg: niks te kaken, er valt niks te zien! Zeg nou maar dat er hulp komt! Toen kwam er eindelijk een ziekenwagen en die verpleger zegt: haal je hand maar eens weg! Maar toen hij even gekeken had, zei hij meteen: nee, laat maar zitten, heten zo! Dat kunnen we nooit verbinden! Ik ben toen meegereden naar het ziekenhuis en pas in de operatiekamer mocht ik loslaten. M'n hand was helemaal verkrampd. Die John van der Wielen is een aardig joek! Hij is me nog komen bedanken toen hij weer naar huis mocht. Maar hij zit nog altijd in het verband. De dokters zijn zeven uur met hem bezig geweest. En van zijn kleine zusje heb ik een kaartje gekregen. Uit dankbaarheid voor het redden van m'n broertje, stond erop.

Jacques Overgaauw. Geen harde bink, maar een prettige, vriendelijke jongeman. Hij is nu in dienst. Het Nederlandse leger kan trots zijn op zulke soldaten!

Haag, DICK VAN HAAFTEN uit Culemborg, BERT GROENEWEGEN uit Ben. Leeuwen, WILLY VOS uit Waalwijk en J. HEYBOER uit Oude-Tonge. Al deze jongens hebben iemand uit het water gered. WIL BLAAUW uit Waarland (heeft een veulen met mond-op-mond-beademing in leven weten te houden), KEES KOOPMANS uit Hoorn (heeft een dreigende explosie weten te voorkomen), SIEGER BEKKEMA uit Drachten (heeft een meisje weggerukt voor een aanstormende auto), HENK BOER uit Roden en BERNARD DEN BOOGERT uit Rotterdam (die beiden iemand uit het moeras hebben getrokken) en G. HENDRIKS uit ROTTERDAM, die een spoorboomwachter attent heeft gemaakt op een naderende goederentrein.

ONZE HELDEN

IN de vakantie kregen de Haarlemse krantelezers hun dagblad iedere middag stipt op tijd in de bus, behalve één keer, toen hebben ze een paar uur moeten wachten. Dat was omdat Richard Hol, de jonge bezorger, die middag een meisje uit het water had gered. Op zijn kranteronde merkte hij dat er een aantal mensen bij het water stond te gebaren. Richard ging kijken en zag dat er een kleuter in het water lag. De grote mensen aan de kant gaven het kindje allerlei aanwijzingen, maar Richard bedacht zich niet en dook haar na. Hij haalde het meisje naar boven en bracht

GERIE TOLLENAAR (17) UIT ZWOLLE

ZATERDAGMIDDAG 8 mei 1965 raakte in de stadsgracht bij de Zamenhofsingel te Zwolle een auto te water doordat de bestuurder, de heer Visser uit Wezep, bewusteloos raakte. Op een brug, ongeveer 200 meter van de plaats waar het gebeurde, reed de 16-jarige Gerie Tollenaar uit Zwolle, die het ongeluk zag gebeuren. Gerie reed naar de bewuste plaats en daar niemand van de omstanders te water ging, gooide Gerie haar jas en haar schoenen uit en sprong in het vieze stinkende water en redde de bestuurder en zijn vrouw. Ik meen toch wel dat dit een heldendaad genoemd mag worden. Deze brief ontvingen wij van Joke van der Weide, een buurtgenootje van Gerie Tollenaar. „Och,” zei Gerie toen we het haar voorlezen. „Wat leuk! Ik ga straks meteen even naar haar toe!

Ja, het klopt wel ongeveer wat ze daar geschreven heeft. Ik kwam daar aan en iedereen stond te kijken. Ik vroeg of er niemand was die zwemmen kon en toen heb ik m'n kleren uitgegoid en ben ik erin gesprongen. Maar alleen zou het me nooit gelukt zijn. Gelukkig had de man de achterrauit van de auto al stuk geslagen en zijn vrouw er doorheen geholpen. En toen gooiden ze van de kant een touw. Dat heb ik toen om de vrouw geslagen, want echt, ik zou haar nooit alleen zwemmend naar de kant gekregen hebben. En toen ben ik daarna teruggezwommen naar de man. Die hebben we toen ook met behulp van een touw naar de kant getrokken. Nee, het had echt niet zoveel te betekenen en ik vind er niks dappers aan. In zo'n ogenblik denk je niet, je doet meteen.”

„Ja,” vindt haar moeder, „maar ik heb later toch gehoord dat er nog heel wat mensen stonden te kijken die ook konden zwemmen. Maar ze durfden niet. U had dat water ook eens moeten zien. Zo vuil! Het leek wel alsof er een inktvles in was leeggegooid!”

„Ja, het was wel vuil,” beaamde Gerie, „maar echt, als je er voor staat, dan denk je daar niet eens aan!”

Hoe moedig Gerie ook is, toch was ze er een beetje hulverig voor op de foto te moeten. Maar onze fotograaf kreeg haar toch aan 't lachen. Waarom ook eigenlijk niet? Gerie Tollenaar heeft er alle reden voor.

RICHARD HOL (14) UIT HAARLEM

haar op de kant, waar hij ook nog de eerste hulp verleende.

Veertien jaar is Richard en hij redde een kind, terwijl er volwassenen werkeloos stonden toe te kijken. Voor zijn moedige daad heeft hij een medaille gekregen, een trein (van zijn krant) en een prachtig boek van de ouders van het geredde meisje. Hij is geweldig blij met dit alles, maar hij vindt toch wel dat de volwassenen erg veel ophef gemaakt hebben van het hele geval. „De redding van dit kleine meisje was voor hem de doodgewoonste zaak van de wereld,” schreef zijn moeder ons. „Alles wat hulpeloos is, trekt hem enorm aan en al menig dier heeft zijn leven aan hem te danken.”

„Wat heeft Annelieke van dit alles gezegd?” vragen we hem.

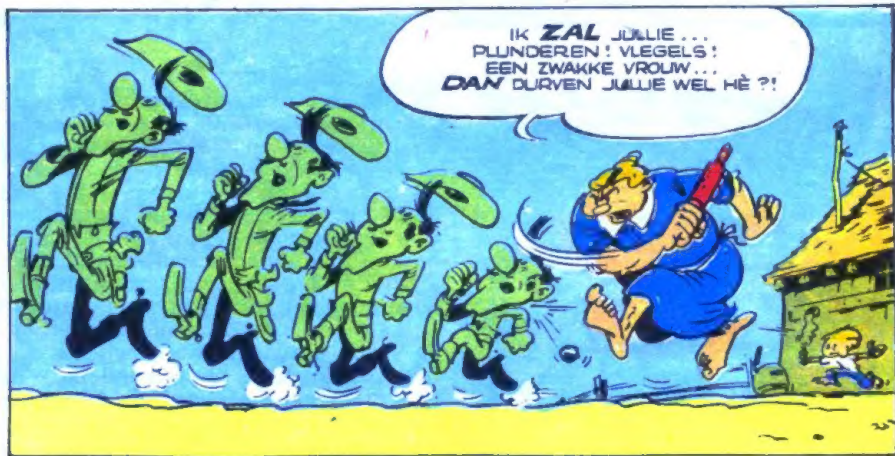
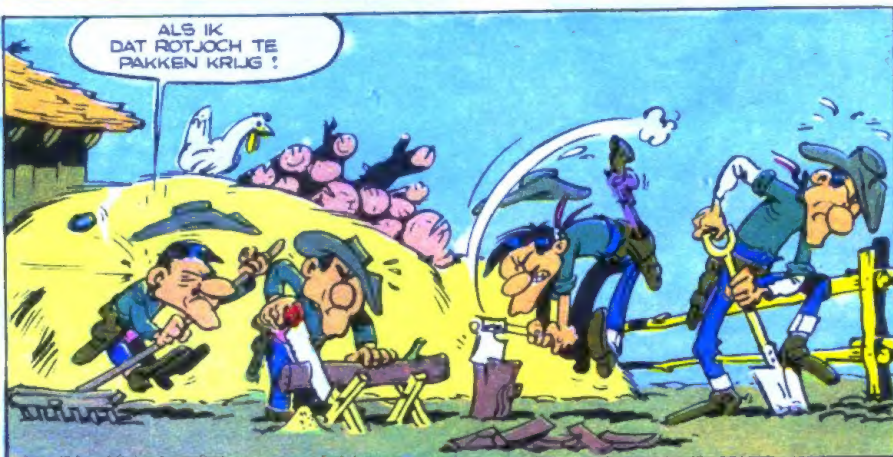
Hij begint te lachen. „Ze moet niks van me weten. „Dat is die jongen die me uit het water geknepen heeft!” zegt ze altijd als ze me ziet. Maar ja, ze is pas twee!”

door
morris

LUCKY LUKE

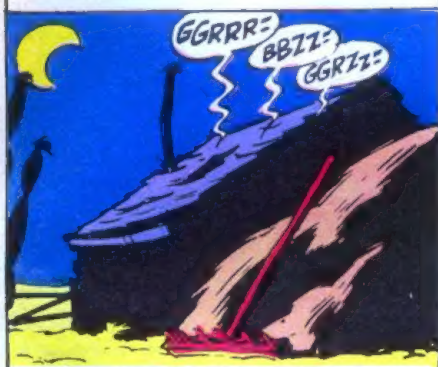
tegen de

DALTONS

De neven Dalton hebben hun eerste postkoets beroofd.
In plaats van goud vinden ze... bijbels!

EEN PAAR WEKEN LATER, OP EEN
KLEINE BOERDERIJ
ERGENS IN ARIZONA...

VOOR DAG EN DALW
WORDEN ZE GEWEKT...

ZE OEFENEN IN SCHIETEN...

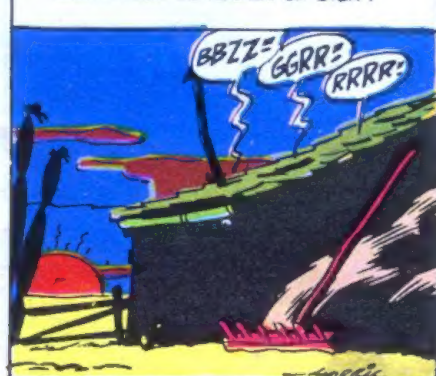
ZE ETEN HÉEL GEZOND...

...EN ZE LEREN ZELFS EEN ONGEUR GEZICHT TE TREKKEN AAN DE HAND VAN
FOTO'S VAN HUN OVERLEDEN NEVEN...

...ALLES BIJ ELKAAR LEIDEN ZE EEN
ZEER GEREGELD LEVEN: ZE GAAN
ZELFS VÓÓR DE KIPPEN OP STOK!

LUCKY LUKE

tegen de

DALTONS

